

د حضرت هوسيع نبی کتاب - ماخذ انبياء

پېژندگلو

د خدائ پاک مينه د خپلو خلقو دپاره هيڅکله نه ناکامه کيږي. او په هغه دوران کښې چې کله مونږ د حضرت هوسيع نبی د کتاب تلاوت کوو نو مونږ له دغه مهمه خبره ياد ساتل پکار دی چې د خدائ پاک مينه ابدی ده. خدائ پاک لکه د انسانانو په شان نه دے چې د وفادارۍ وعده به وکړي او بيا به يې ماته کړي. د بنی اسرائيلو د بې وفايۍ باوجود خدائ پاک هغوی سره خپله مينه جاري وساتله او د هغوی د بحالی دپاره به يې هغوی ته لارې سمولې. په شمالي بادشاهۍ د اسوريانو د فوج د شکست نه مخکښې حضرت هوسيع نبی آخری پېغمبر وو چې پېشگويانې يې کولې. تر دغه وخته پورې شمالي بادشاهۍ ښه د امن، خوشحالی، مالدارۍ او کاميابۍ زبردسته تجربه کړې وه، خو د دغه خير خيريت په وخت کښې خلقو د خدائ پاک فرمانبردارۍ نه کوله بلکې په عبث عشرت اخته وو. حضرت هوسيع نبی خلقو له خبردارۍ ورکړو چې خدائ پاک سره مينه وکړي او د هغوی منت يې وکړو چې خدائ پاک سره بيا وفا وکړي. خو اسرائيل د حضرت هوسيع خبرو ته غوږ ونه نيولو نو خدائ پاک هغه ته وفرمائيل چې خپل ژوند د يو داسې مثال په توگه پېش کړه چې خدائ پاک سره د قوم بې وفائي ترې څرگنده شي چې هغوی يې د خدائ پاک سره کوي، او ورسره يې هدايات ورکړل چې يوې بې وفا ښځې سره واده وکړي. د هغه حېرانونکې پېغام دا وو چې هغه پخپله يو مقدس او عظيم شخصيت وو خو بيا هم هغه د يوې کنجرې او بې وفا ښځې سره واده وکړو. حضرت هوسيع بيا د خدائ پاک د شکايت چې د اسرائيل نه وو تشریح وکړه او هغوی ته يې خبردارۍ ورکړو چې هغوی ته به سزا ملاو شي که چېرې هغوی خدائ پاک ته راواپس نه شول او هغه سره وفادار پاتې نه شول. په دې کتاب کښې مونږ د خدائ پاک لوی

غېرت گورو چې د خپلو خلقو دپاره يې لری او هغه مينه گورو چې هيڅ غبرغماز يې نه برداشت کوی. ستاسو د حفظ کولو دپاره ۹:۱۴ آيت ”د مالک خدای لارې صحيح دی او صادقان خلق په دې روان وی، خو سرکشه به په دې لارو تيندک و خوری او وبه غورزيری.“

۱ مالک خدای دا پېغام د بيري په زوی هوسيع باندې په هغه وخت کبني نازل کړو کله چې عزياه، يوتام، احاز او حزقياه د يهوداه بادشاهان وو او یربعام د یوآس زوی د اسرائیل بادشاه وو.

د حضرت هوسيع بنخه او بچي

۲ کله چې مالک خدای د بنی اسرائیلو سره د هوسيع په ذريعه اول خل خبرې وکړې، نو هغه هوسيع ته وفرمائیل، ”لار شه او زناکارې بنخي سره واده وکړه، او حراميان بچي پيدا کړه، ځکه چې قوم د مالک خدای فرمانبرداري پرېښي ده او په داسې کولو سره مسلسل زنا کوی.“ ۳ نو هوسيع لارو او جمر د دبلائم لور سره يې واده وکړو، هغه امیدواره شوه او يو زوی يې پيدا شو. ۴ نو مالک خدای هوسيع ته وفرمائیل چې، ”په هغه باندې ”يزرعيل“ نوم کېږده، ځکه چې په لږ وخت کبني به زه د ياهو بادشاه خاندان له سزا ورکړم، د هغه قتلونو انتقام به ترې نه واخلم کوم چې هغه په يزرعيل کبني کړی دی. او زه به د اسرائیل بادشاهی هم ختمه کړم. ۵ په هغه ورځ به زه د يزرعيل په وادی کبني د اسرائیل د فوجی لښکرو طاقت ختم کړم.“ ۶ جمر يو خل بيا امیدواره شوه او په دې خل يې يوه لور پيدا شوه. او مالک خدای هوسيع ته وفرمائیل، ”په هغې باندې ”لورحامه“ يعنې په چا چې رحم نه دے شوے نوم کېږده، ځکه چې زه به نور په بنی اسرائیلو باندې رحم نه کوم، او نه به زه هغوی معاف کوم. ۷ خو زه به د يهوداه په خلقو رحم کوم، زه به هغوی د خپلو دشمنانو نه، نه په وسلو، او نه په لښکرو، نه په

آسونو او نه په جنگي گاپو، بلکې زه مالک خدای د هغوی خدای پاک به هغوی په خپل زور او قدرت سره بچ کړم.“ (۸) کله چې جمر خپله لور، لورحامه د پيو نه منع کړه، نو هغه بيا امیدواره شوه او دویم زوی یې پیدا شو. (۹) نو مالک خدای هوسیع ته وفرمائیل، ”په هغه باندې ”لوعمی“ یعنی زما قوم نه دے نوم کېږده، ځکه چې بنی اسرائیل زما خلق نه دی او زه د هغوی خدای پاک نه یم.“

د اسرائیل د ملک بیا آبادېدل

(۱۰) خو یو وخت راتلونکے دے چې بنی اسرائیل به د سمندر د شگو په شان بې شمېره شی او څوک به یې نه شمېرلے شی او نه به یې څوک ناپ کولے شی. نو بیا په هغه ځای کېنې چرته چې هغوی ته وئیلے شوی وُو چې، ”تاسو زما خلق نه یی،“ هلته به هغوی ته ووئیلے شی چې، ”تاسو د ژوندی خدای پاک بچی یی.“ (۱۱) د یهوداه او اسرائیل خلق به بیا په یو ځای راغونډ شی او د ځان دپاره به یو مشر خوښ کړی. او هغوی به په یو ځای د جلاوطنی نه راواپس شی. نو دا به د یزرعیل دپاره یوه لویه ورغ وی.

۲ (۱) هغه وخت په خپلو وروڼو باندې ”عمی“ یعنی ”زما خلق“ او خپلو خوښو باندې ”رحامه“ یعنی ”چې په چا رحم شوے وی“ نومونه کېږدی.

بې وفا جمر او بې وفا بنی اسرائیلیان

(۲) ”خپله مور اسرائیل ورتی ځکه چې هغه زما بنځه نه ده او زه د هغې خاوند نه یم. هغې ته ووايي چې د خپل مخ نه د کنجرتوب پرده لرې کړی او هغه خوشبوئی لرې کړی چې د هغې سینې څرگندوی. (۳) گني زه به هغه داسې برېښه کړم لکه څنگه چې د پیدا کېدو په ورغ وه. زه به هغه د وچې او شاپرې زمکې په شان کړم او د تندې د لاسه به یې

ووژنم. ﴿٤﴾ زه به د هغې په بچورحم نه كوم، حكه چې هغوى حراميان دى. ﴿٥﴾ او د هغوى مور زنا كړې ده، د چا نه چې هغوى پيدا دى هغوى پېر د شرم حركتونه كړي دى. هغې ويلى دى چې، ”زه به په خپلو عاشقانو پسې لاره شم، حكه چې هغوى ما له خوراك، اوبه، وړى او د لټې جامې، د زيتونو تېل او شراب راكوي.“ ﴿٦﴾ نو زه به هغه د ازغو په بار كېنې راگېره كړم او د هغې په لار كېنې به يو دېوال جوړ كړم، چې د هغې نه خپله لاره وركه شى. ﴿٧﴾ هغه به په خپلو عاشقانو پسې منډې وهى خو هغه به نه شى ورسېدې. هغه به خپل عاشقان لټوى خو پيدا به يې نه كړى. نو بيا به هغه ووايي، ”زه خپل خاوند له واپس ورځم. مخكېنې زما ژوند د اوس نه پېر بڼه وو.“ ﴿٨﴾ هغې ته پته نه وه چې زه هغه ذات يم چا چې هغې له غله، مې، د زيتونو تېل او هغه پېر سره زر او سپين زر وركړل. خو هغې هغه هر څه بعل بت ته په عبادت كېنې پېش كړل. ﴿٩﴾ نو په دې وجه د لوى په وخت كېنې به زه د هغې نه خپل د فصل او د انگورو د ميو نعمتونه واپس واخلم او كومه وړى او لټه چې ما وركړې وه چې برېنده نه شى هغه به ترې واخلم. ﴿١٠﴾ زه به د هغې د عاشقانو په وړاندې د هغې شرم ښكاره كړم او هيڅوك به يې زما نه نه شى بچ كولى. ﴿١١﴾ زه به د هغې ټول اخترونه ختم كړم، زه به د هغې مياشتنى او د كال او د سبت د ورځې خوشحالى ختمې كړم او د هغې نور ټول اخترونه به ختم كړم. ﴿١٢﴾ زه به د هغې د انگورو بوتې او د اينځرو ونې تباه كړم، هغې به وييل چې دا هغه گټه ده چې ما له خپلو عاشقانو راكړې ده. زه به د هغې باغونه په ځنگل بدل كړم او ځنگلى ځناور به د دې مېوه خورى. ﴿١٣﴾ زه به هغې له د هغه ورځو په وجه سزا وركړم كله چې هغې زه هېر كړم او بعل ته به يې خوشبويى سوزولې او والى او كالى به يې واچول او په خپلو عاشقانو پسې به روانه وه. مالِكُ خُدائِ دا فرمائيلى دى.

د مالِكُ خُدائِ د خپل قوم سره مينه

﴿١٤﴾ خو زه به يو ځل بيا هغه رضا كړم. زه به هغه صحرا ته بوځم، او هلته به ورسره

خوږې خبرې وکړم. ﴿١٥﴾ هغې له به د انگورو باغونه بيا ورکړم او د مصيبت وادې نه به د اُميد دروازه جوړه کړم. هغه به زما هغه شان خبره مني لکه چې په خُوانی کښې يې منله، چې کله د مصر نه راووتله. ﴿١٦﴾ مالک خُدای فرمائی، نو په هغه ورځ به ما ته ”خپل خاوند“ ووايي او نور به ما ته ”مالک بعل“ نه وائي. ﴿١٧﴾ ځکه چې زه به د بعل معبودانو نومونه ستا د خولې نه لرې کړم، او بيا به هيڅکله د هغوی د نومونو ذکر ستا په خوله نه وي. ﴿١٨﴾ په هغه وخت کښې به زه د ټولو ځنگلي ځناورو او د هوا مارغانو سره او په زمکه بسوئېدونکو ځناورو سره يو لوظ وکړم، نو هغوی به زما خلقو ته نقصان نه رسوي. زه به د هغه مُلک نه د جنگ ټولې وسلې، تُورې او غشي لرې کړم او زما خلق به په امن او سکون سره ژوند تېروي. ﴿١٩﴾ زه به تا همېشه دپاره خپله بښه جوړه کړم، او تا ته به صداقت، انصاف، نه ختمېدونکې مينه او رحم وښاييم. ﴿٢٠﴾ زه به په وفاداری سره تا خپله کړم، او بيا به ته ما وپېژني چې زه مالک خُدای يم. ﴿٢١﴾ مالک خُدای فرمائی، په هغه وخت کښې به زه د آسمان واورم او ورځې به پېدا کړم، او آسمان به د زمکې واورې او باران به وه وروم. ﴿٢٢﴾ زمکه به د غلې، انگورو او د زيتونو د ونو واورې او تنده به يې مړه کړې، او دا ټول څيزونه به د يزرعيل وادې ته برکت ورکړي. ﴿٢٣﴾ په هغه وخت کښې به زه د بنی اسرائيلو يو تخم وکړم او ځان دپاره به يې زرغون کړم. زه به هغه خلقو ته خپل رحم وښاييم په چا چې رحم نه دے شوے، او کوم خلق چې زما قوم نه ؤو هغوی ته به زه خپل قوم ووايم، او هغوی به راته خُدای پاک ووايي.“

حضرت هوسيع او د هغه بې وفا بښه

٢ ﴿١﴾ مالک خُدای ما ته وفرمائيل، ”بيا لار شه او خپلې بښې سره مينه کوه اگر چې هغه د خپل عاشق سره زنا کوي. ته به د هغې سره هغه شان مينه کوې لکه څنگه مينه چې زه د بنی اسرائيلو سره کوم، اگر چې هغوی نورو معبودانو ته اوږېدلی دی او بُتانو ته د کشمشو نذرانې پېش کول خوښوي.“ ﴿٢﴾ نو ما د هغې د مهر دپاره پينځلس د سپينو

زرو سيکې او يو نيم سل کلو اوربشي ورکړې. ﴿٣﴾ ما هغې ته ووييل چې، ”ته به ډېره موده زما په کور کبني اوسېږې، او په دې دوران کبني به زنا نه کوې او هيچا سره به جنسي تعلق نه ساتې، ما سره هم نه.“ ﴿٤﴾ او د بنی اسرائيلو به هم دغسې حال وی. تر ډېرې مودې به بادشاهان او آفسران نه لری، نه به قرباني پېش کوی، نه به يې مقدسې ستنې وی او نه به يې امامان وی، او بتان به هم ورسره نه وی. ﴿٥﴾ د هغې نه پس به بنی اسرائيليان راواپس شی او د مالک خدای خپل خدای پاک او د خپل بادشاه داؤد د اولاد لټون به کوی. په آخری ورځو کبني به هغوی رپرېدېدو سره مالک خدای ته راځی او د هغه برکتونه به حاصلوی.

د بنی اسرائيلو خلاف د مالک خدای الزامونه

٤ ﴿١﴾ اے بنی اسرائيلو، د مالک خدای کلام واورئ. مالک خدای د دې ملک په اوسېدونکو الزام لگوی چې، ”په دې ملک کبني نه وفا شته او نه په کبني مينه شته او دا خلق خپل خدای پاک نه پېژنی. ﴿٢﴾ بېرې، دروغ، قتلونه، غلاگانې او زناگانې عام شوې دی، او د قتلونو يوه سلسله روانه وی. ﴿٣﴾ او په دې وجه ملک غمژن دے، او د دې اوسېدونکی به مرگی حال شی. ځنگلی ځناور، مارغان تر دې چې کبان هم مړه کيږی.

د مالک خدای په امامانو الزام لگول

﴿٤﴾ هسې چا ته گوته مه نيسئ او مه په بل چا د الزام لگولو کوشش کوئ. اے امامانو زما گيله ستاسو نه ده. ﴿٥﴾ تاسو په رڼا ورغ تيندکونه خورئ، او ستا پېغمبران هم تاسو سره د شپې تيندکونه خوری. زه به ستاسو مور يعنې بنی اسرائيل تباه کړم. ﴿٦﴾ زما خلق تباه دی ځکه چې هغوی سره صحيح علم نشته. په دې سبب چې تاسو علم رد کړے دے، زه تاسو رد کوم چې تاسو به نور زما امامان نه یئ. او لکه چې تاسو د خپل

خُدائِ پاک شریعت هېر کړې دے زه به هم ستاسو اولاد له د امامانو جوړېدو عزت ورنه کړم. (۷) څومره چې امامان زیاتېږي نو دومره هغوی زما خلاف گناه کوي. زه به د هغوی عزت په بې عزتي بدل کړم. (۸) هغوی زما د خلقو د گناه نذرانې خوري، هغوی په دې لالچ کښې وي چې خلق پېر گناهونه وکړي. (۹) امامانو او خلقو سره به يو شان سلوک کيږي، زه به اوس خلقو او امامانو دواړو له د هغوی د بدو عملونو سزا ورکوم. (۱۰) هغوی به خوراک کوي خو بيا به هم اوږي وي. هغوی به لکه د هغه کنجرو په شان وي خو د دې نه به ورته هيڅ نه حاصلېږي، ځکه چې هغوی مالک خدای پرېښه دے او نورو معبودانو ته اوږېدلی دی.

د بنی اسرائیلو بت پرستی

(۱۱) مے که زاړه وي او که نوی وي نو دا دواړه زما د خلقو عقل خرابوي. (۱۲) هغوی خپلو د لرگی بتانو سره مشوره کوي، د هغوی خیال دا وي چې د هغوی امسا هغوی ته د راتلونکي وخت حال وئیلې شي. د هغوی د بت پرستی شوق هغوی لکه د زناکاره ښځې په غلظه لار روان کړي دی. هغوی زنا کړې ده چې خپل خدای پاک يې پرېښه دے. (۱۳) د غرونو دپاسه هغوی قرباني پېش کوي او هغوی په غرونو د څېړي، چنار او يا بل کوم بوټي لاندې ځکه خوشبويي سوزوي چې د دې سورے پېر ښائسته وي. نو په نتیجه کښې ستاسو د لویو نه به کنجرې جوړې شي او ستاسو انږوريانې به زنا شروع کړي. (۱۴) زه به ستاسو لویو له سزا نه ورکوم کله چې هغوی کنجرتوب شروع کوي او نه به ستاسو انږوريانو له سزا ورکوم کله چې هغوی زنا کوي. ځکه چې بنی اسرائیلیان سپری پخپله د کنجرو سره عیاشي کوي کله چې هغوی قرباني پېش کوي. چا رښتیا وئیلې دی چې، ”څوک چې عقل نه لري نو هغه تباہ شي.“ (۱۵) اے بنی اسرائیله، اگر چې ته زنا کوي، خو يهوداه دې داسې گناه نه کوي. په جلجال يا په بیت آون کښې عبادت مے کوه او نه چې هلته د ژوندی مالک خدای په نوم قسم وخورئ. (۱۶) د ضدی سخی په شان بنی اسرائیل ضدی دے. نو بيا مالک خدای څنگه هغه د څران په لوی مېدان کښې لکه د

يو گڏوڙي په شان وڅروي؟ (۱۷) بني اسرائيل خپل ځان بټانو ته حواله کړې دې، هغه پرېږدئ. (۱۸) کله چې هغوی بڼه پېر شراب وڅښي نو هغوی د کنجرو سره په عېش عشرت کښې ډوب شي او د عزت په ځای بې عزتي خوښه کړي. (۱۹) هغوی به داسې ورک شي لکه چې هوا يې يوسي او هغوی به د خپلو قربانو په وجه په شرم وشرميری.

۵ (۱) ”اے امامانو، دې ته غوږ ونيسئ. اے بني اسرائيلو اوږي، اے د شاهي خاندان خلقو توجو وکړئ. عدالت ستاسو خلاف فېصله کړې ده. ځکه چې تاسو د خلقو دپاره دام جوړ شوي چې په مصفاه او تبور کښې مو د بټانو عبادت کړې دې. (۲) او په شطيم کښې تاسو ژوره کنده کنستې ده، خو زه به تاسو ټولو له سزا درکوم. (۳) زه بني اسرائيل پېر بڼه پېژنم، د دې بدې زما نه پټه نه ده. بني اسرائيلو کنجرتوب کړې دې چې زه يې پرېښي يم او هغه ناپاکه دې.“

د هوسيع د بټ پرستي خلاف خبرداري ورکول

(۴) د خلقو بد عملونه هغوی ته دا اجازت نه ورکوي چې خپل خدای پاک ته واپس راوگرځي. ځکه چې د زنا عادت هغوی په خپل قابو کښې اخستي دي او هغوی مالک خدای نه پېژني. (۵) د بني اسرائيلو غرور د هغوی خلاف گواهي ورکوي. هغوی به د خپلې گناه په وجه راوغورزېږي او د يهوداه خلق به هم ورسره راوغورزېږي. (۶) کله چې هغوی خپلو رمو او څاروو سره د مالک خدای لټون له راځي، نو هغوی به يې پېدا نه کړي شي ځکه چې هغه دوی پرېښي دي. (۷) هغوی د مالک خدای سره بې وفائي کړې ده، او حراميان بچي يې پېدا کړي دي. نو اوس به نوې مياشت هغوی سره د جائيداد لوار تېر کړي.

د اسرائیل او یهوداه په مینځ کښې جنګ

۸) په جبعه کښې د جنګ دپاره بیګلې وغږوئ. په راما کښې د خبرداری دپاره آواز وکړئ. په بیت آون کښې جنګی نعره ووهئ. اے بنیامینیانو، تاسو مخکښې شی مونږ درپسې یو. ۹) د عدالت ورغ راروانه ده او د اسرائیل ملک به تباہ شی. اے بنی اسرائیلو، زه دا اعلان کوم چې داسې به ضرور کیږي. ۱۰) مالک خدای فرمائی، ”د یهوداه آفسران داسې دی څوک چې د زمکې حدود زیاتولو دپاره پولې بې ځایه کوی. نو زه به خپله غصه په هغوی باندې لکه د سېلاب په شان نازله کړم. ۱۱) په اسرائیل به ظلم وشي او زما د فېصلې لاندې به چخنی شي، ځکه چې هغه به په شوق د بې کاره بتانو عبادت کولو. ۱۲) زه به اسرائیل داسې تباہ کړم لکه چې چینجی وړی خوری. او یهوداه به لکه د سخا ډډ لږګی په شان کمزورې کړم. ۱۳) کله چې اسرائیل خپله بیماری او یهوداه خپل زخمونه ولیدل، نو اسرائیل لاپل چې د اسور د لوی بادشاه نه مدد وغواړي، خو هغه نه دوی ته شفا ورکولې شوه او نه یې د دوی د زخمونو علاج کولې شو. ۱۴) زه به په اسرائیل باندې لکه د ازمری په شان او په یهوداه باندې لکه د تکره ازمری په شان حمله وکړم. زه به په خپله هغوی ټوکړې ټوکړې کړم، زه به هغوی راکاږم او هیڅ څوک به یې رانه خلاصولې نه شي. ۱۵) زه به بیا خپل ځای ته راواپس شم، ترڅو چې هغوی خپله ملامتیا ومنی او ما ته راوگرځي. او چې کله په هغوی مصیبت راشي نو هغوی به زما سخت تلاش شروع کړي.“

توبه ویستل

۶) ۱) ”راځئ، چې مالک خدای ته راوگرځو. هغه مونږ تیکه تیکه کړی یو، خو اوس به هغه مونږ له شفا راکوی. هغه مونږ زخمی کړی یو، خو اوس به هغه زمونږ د زخمونو مرهم پټی کوی. ۲) په ډېر لږ وخت کښې به هغه مونږ بحال کړی او په لږ وخت کښې

به شفا راكړی او داسې به مونږ د هغه په حضور كېنې ژوند تېروو. (۳) راځئ چې هغه وپېژنو، راځئ چې پوره كوشش وكړو چې مالک خدای بڼه وپېژنو. هغه به يقيناً مونږ له داسې راځي لکه څنگه چې هر سحر نمر راخېژي، لکه څنگه چې د ژمې باران ورپېري، لکه څنگه چې د سپرلي باران زمکه اوبه كوي. (۴) مالک خدای فرمائي، ”اے اسرائيله او يهوداه، زه تاسو سره څه وكړم؟ ستاسو مينه ما سره لکه د سحر د دوند په شان زر ختمه شي او لکه د سحر د پرځې په شان زر والوځي. (۵) نو دا ځكه ما د خپلو پېغمبرانو په لاس تاسو ټوټې ټوټې كړي، او د خپلې خولې په كلام مې تاسو ووژلي. زما د انصاف رڼا لکه د نمر راخېژي. (۶) زه غواړم چې تاسو وفاداري وښايئ نه چې قرباني وكړئ. ستاسو د سوزېدونكو نذرانو نه زيات زه غواړم چې تاسو ما وپېژنئ. (۷) خو په آدم نومې ښار كېنې تاسو لوظ مات كړو او هلته مو ما سره بې وفائي وكړه. (۸) جلعاد ښار د بدعملو نه پك دے، هر طرف ته د ويني داغونه دي. (۹) امامان د پاكوانو د هغه قبيلې په شان دي چې هغوئ د چا د لوت كولو دپاره غلي ناست وي. هغوئ د شكم په لاره باندې قتلونه كوي، او هر قسم گناه كوي. (۱۰) ما په اسرائيلو كېنې پېر بد بد كارونه ليدلي دي. زما خلقو د بتانو د عبادت په وجه خپل ځانونه ناپاكه كړي دي چې زناكارۍ ده. (۱۱) اے د يهوداه خلقو، ما ستاسو د سزا وخت هم مقرر كړے دے، اكر چې ما غوښتل چې هغوئ بحال كړم.“

۷ (۱) ”كله چې زه اسرائيلو له شفا وركول غواړم نو د دوي گناه راته څرگنده شي او د سامريه بدكارۍ راته ښكاره شي. ځكه چې هغوئ د چل كارونه كوي، غله كورونو ته وراوړي او غلاگانې كوي، او پاكوان په لارو كېنې خلق لوت كوي. (۲) هغوئ د دې نه ناخبره دي چې ما ته د هغوئ ټول بد عملونه ياد دي. د هغوئ گناهونه په هر ځاي كېنې څرگند دي، دا ټول ما ته ښكارې.

په محل کښې سازش جوړېدل

٣ هغوی په خپلو بدو منصوبو بادشاه خوشحالوی، او په دروغو وئیلو باندې آفسران خوشحالوی. ٤ هغوی ټول زناکاران دی. هغوی لکه د سور کړې شوی تنور په شان دی چې دومره گرم وی چې د نانباڼی د لاس وروړو ضرورت ورته نه وی. که هغه اوږه واغږی او هغه خمبیره شی نو بیا هم تنور دومره گرم وی چې روتی به پرې پخې شی. ٥ په شاهي جشن کښې آفسران په میو ځان نشه کړی، او مسخره کوونکو له لاس ورکوی. ٦ د هغوی زړونه لکه د تنور په شان د خپلو بدو منصوبو په وجه سوزی. د هغوی غصه ټوله شپه بې لمبو سوزی او په سحر کښې لکه د اور لمبې وکړی. ٧ هغوی ټول لکه د تنور لمبه دی او خپل حکمرانان لوار تېروی. د هغوی ټول بادشاهان راپرېوتل، خو یو هم ما ته دُعا نه کوی.

بنی اسرائیل او نور قومونه

٨ بنی اسرائیل خپل ځان لکه د اوږو په شان نورو قومونو سره اغږلې دے. بنی اسرائیل لکه د هغه روتی په شان دے چې صرف یو مخ یې پوخ شوے وی. ٩ د پردی مُلک خلق د هغه طاقت خوری خو هغه ته د دې پته نشته، د هغه سر د سپینو وېښتو نه پک دے خو هغه ته د دې پته نشته. ١٠ د بنی اسرائیل غرور د هغه خلاف گواهی ورکوی، خو بیا هم هغوی مالک خدای خپل خدای پاک ته نه راگرځی. د دې هر څه باوجود هغوی د هغه د لټون نه انکار کوی. ١١ بنی اسرائیل د کم عقلي گوگوشکې په شان دی چې په آسانه دوکه کیږی. اول یې مصر د مدد دپاره راوغوښتو او بیا یې د پناه دپاره اسور ته ورمندې کړه. ١٢ خو چې کله هغوی الوخی رالوخی نو زه به پرې خپل جال ورلږه کړم او د هوا د مارغانو په شان به یې ښکته راکوز کړم. د هغوی د بدعملی په وجه به زه سزا ورکړم. ١٣ په هغوی افسوس، ځکه چې هغوی زما نه تښتېدلی دی. هغوی تباہ دی، ځکه چې هغوی زما خلاف سرکشی کړې ده. ما غوښتل چې هغوی بچ

کرم، خو هغوی زما خلاف دروغ وئیلی دی. (۱۴) هغوی د زړه د اخلاصه ما ته سوال نه دے کرے، خو هغوی د پریشانی نه په خپلو کټونو کښې ژړاگانې کوی. هغوی د غلې یا د میو حاصلولو دپاره معبودانو ته خپل ځانونه غوڅوی، خو هغوی زما خلاف بغاوت کوی. (۱۵) اگر چې هم ما د هغوی تربیت وکړو او مضبوط مې کړل، خو هغوی زما خلاف بدې منصوبې جوړوی. (۱۶) هغوی د خدای تعالیٰ نه بغیر هر خوا گوری. هغوی د کږې لیندې په شان نا اعتباره دی. د هغوی آفسران به د خپلې سپکې خولې د لاسه په توره مړه شی او مصریان به په هغوی پورې خندا کوی.

د بُت پرستی په وجه مالک خدای بنی اسرائیل رد کړل

۸ (۱) ”د خبرداری دپاره بیگل وغږوی. دشمنان د تپوس په شان د مالک خدای په کور راغوته کپړی، ځکه چې هغوی ما سره لوظ مات کړے دے او زما د شریعت خلاف ورزی یې کړې ده. (۲) اوس بنی اسرائیل ما ته منت زاری کوی چې، زمونږ مدد وکړه ځکه چې ته زمونږ خدای پاک یې. (۳) خو بنی اسرائیلو هغه څه رد کړی دی څه چې ښه دی، نو دشمن به هغه پسې وی. (۴) هغوی زما د اجازت نه بغیر بادشاهان جوړ کړل، هغوی زما د رضا نه بغیر مشران مقرر کړل. هغوی د خپلو سرو زرو او سپینو زرو نه بُتان جوړ کړی دی او په ځان یې پخپله تباھی راوستې ده. (۵) اے سامریې. ما ستا دا سخه بُت رد کړے دے. زما غصه ستا خلاف ده، تاسو د صفا کېدو قابل نه یئ ترڅو پورې به ستاسو دا حالت جاری وی؟ (۶) اے بنی اسرائیله، ته چې د کوم بُت عبادت کوې دا یو کسبگر جوړ کړے دے، دا خدای پاک نه دے. په سامریه کښې سخه بُت به ټوټې ټوټې شی. (۷) هغوی د هوا تخم کړی، او د طوفان فصل به رېبی. د غلې فصل ولاړ دے خو وږی په کښې نه ښکاری نو د خوراک مېلاوېدو په کښې څه امکان نشته. خو که څه غله په کښې وی هم، نو د پردی مُلک خلق به یې وخورى. (۸) بنی اسرائیل لوار تېر کړے شوی دی. اوس هغوی په نورو قومونو کښې خواره شوی دی

او د بیکاره لوبنی په شان پراته دی. ﴿٩﴾ هغوی اسوریانو له د مدد دپاره تلی دی، لکه څنگه چې یوې ځنگلی خرې وار اوږه وی. دغسې بنی اسرائیل لکه د کنجرې خپل ځان په عاشقانو خرڅ کړی دی. ﴿١٠﴾ اگر چې دوی خپل ځان په ډېرو قومونو خرڅ کړی دی، خو اوس به زه هغوی یو ځای ته راغونډ کړم او سزا به ورکړم. د هغوی بادشاه او شهزادگان به زر د جزیې لاندې په لږزان شی. ﴿١١﴾ اگر چې بنی اسرائیل د گناه د لرې کولو دپاره ډیرې قربانگاه جوړې کړې دی، خو هم دغه قربانگاه د هغوی دپاره د گناه ځایونه شول. ﴿١٢﴾ اگر چې ما هغوی دپاره خپل شریعت ډېر تشریح کړو، خو هغوی ځان داسې ناغرضه کړو لکه چې دا شریعت هیو د هغوی دپاره نه وی. ﴿١٣﴾ هغوی ما ته قربانۍ پېش کوی او د قربانۍ غوښې خوری. خو زه، مالک خدای د هغوی نه رضا نه یم، ما ته به د هغوی گناهونه یاد وی او سزا به ورته ورکړم، او هغوی به مصر ته واپس ځی. ﴿١٤﴾ بنی اسرائیلو خپل خالق هېر کړی دی او شاهي محلونه یې جوړ کړی دی، او یهوداه د پخو دېوالونو ډېر بناړونه جوړ کړی دی. خو زه به د هغوی په بناړونو اور نازل کړم او هغه به د هغوی محلونه وسوزوی.

د حضرت هوسیع د بنی اسرائیلو د سزا اعلان کول

٩ ﴿١﴾ اے بنی اسرائیلو، د نورو قومونو په شان خوشحالی مه کوئ. تاسو د خپل خدای پاک نه اوږدلی یئ او د هغه سره مو بې وفایي کړې ده. تاسو خپل ځانونه لکه د کنجرو په شان خرڅوئ او په هر درمند کښې د نورو معبودانو عبادت کوئ. ﴿٢﴾ خو اوس به ستاسو د خوراک دپاره غله کافی نه وی او نه به درسره دومره انگور وی چې مې ترېنه وباسئ. ﴿٣﴾ بنی اسرائیلیان به د مالک خدای په ملک کښې نه پاتې کیږی، بلکې هغوی به مصر ته واپس ځی او د اسور په ملک کښې به حرام څیزونه خوری. ﴿٤﴾ هغوی به مالک خدای ته نه د میو نذرانې وړاندې کړی شی او نه به یې په قربانیانو رضا کړی شی. د هغوی د نذرانو روټی به د ماتم کوونکو د روټی په شان وی یعنی څوک هم

چې دغه روتی، خوری نو هغه به ناپاک شی. په دې به هغوی صرف خپله لوړه ختموی، خو د مالک خدای کور ته به د نذرانې په توګه نه شی وړلې. (۵) تاسو به د اختر په ورځ څه کوئ، د مالک خدای اختر به څنگه کوئ؟ (۶) گورئ که هغوی د تباهی نه وتبستی هم، نو مصر به هغوی رایوځای کړی، او میمفس به یې بنځ کړی. د هغوی د سپینو زرو خزانې به په لوڅو کبني ورکې شی، او د هغوی په کورونو کبني به د ازغو بوتی راوتوکړی. (۷) نو د سزا وخت راغلی دی، د حساب کتاب وخت رارسېدلې دی. بنی اسرائیل دې ځان پوهه کړی. تاسو وایئ چې، ”دا پیغمبر کم عقل دی. دا د روح والا بنده پاگل دی.“ نو ځکه څومره چې ستاسو ګناه غټه ده نو دومره ستاسو نفرت هم زیات دی. (۸) پیغمبر د خدای پاک د طرف نه د بنی اسرائیل محافظ دی. خو چې چرته هم هغه ځی نو هلته د هغه د راګېرولو دپاره دام خور وی، بلکې د خدای پاک په کور کبني هم د هغه نه نفرت کړی. (۹) هغوی په خپله بدعملي کبني دومره ککړ شوی دی لکه چې هغوی پېره موده مخکبني په جبهه کبني په بدعملي کبني ککړ شوی وو. خدای پاک ته به د هغوی ګناهونه یاد وی او سزا به ورته ورکړی.

د بنی اسرائیلو ګناه او د هغې سزا

(۱۰) مالک خدای فرمائی، ”کله چې ما اول ځل بنی اسرائیل ولیدل، نو دا داسې وو لکه چې په صحرا کبني انګور ومومی. ما ستاسو پلار نیکه داسې ولیدل لکه چې د موسم ورومبی پاڅه شوی اینځر مې لیدلی وی. خو کله چې هغوی د فعور غره ته راغلل، نو هلته هغوی خپل ځانونه شرمناک بعل بت ته وقف کړل. نو داسې چې هغوی څه سره مینه وکړه نو د هغې په شان پلپیت شول. (۱۱) د بنی اسرائیل شان او شوکت به د مارغه په شان والوځی او د هغوی به نور بچی نه پیدا کړی او نه به یې بنځې امیدواره کړی او نه به یې اولاد په خپته کړی. (۱۲) خو که د هغوی بچی پیدا هم شی، نو زه به یې ترې نه واخلم او یو به هم ژوندې پرې نه ردم. په هغوی افسوس، ځکه چې هغوی به زه

پرېږدم.“ (۱۳) ما وکتل چې بنی اسرائیل د صور په شان بنائسته شول. خو اوس به بنی اسرائیل خپل اولاد حلالولو دپاره رابهر کړی. (۱۴) اے مالکۀ خُدايه، زه ستا نه د دې خلقو دپاره څه سوال وکړم؟ د هغوی بنځې شنډې کړه. او د هغوی په سینو کښې پئ اوچ کړه.

د مالک خُدای د بنی اسرائیلو عدالت کول

(۱۵) مالک خُدای فرمائی، ”د هغوی ټول بد عملونه په جلال کښې شروع شول. نو هلته مې د هغوی نه نفرت شروع کړو او د هغوی د بد عملی په وجه به زه هغوی د خپل مُلک نه وشړم. زه به د هغوی سره نوره مینه نه کوم، د هغوی ټول آفسران سرکښه دی. (۱۶) بنی اسرائیل وهله شوی دی، د هغوی جرړې اوچې شوې دی او هیڅ مېوه به نه نیسی. خو که د هغوی بچی پیدا هم شی، نو زه به د هغوی گران اولاد ووژنم.“

د پېغمبر بنی اسرائیلو له خبردارۍ ورکول

(۱۷) زما خُدای پاک به هغوی رد کړی، ځکه چې هغوی ورته غوږ نه نیولو او هغوی به په قومونو کښې در په در گرځی.

۱۰ (۱۸) بنی اسرائیل د انګورو زرخیزه بوټی وو چې ښه کافی مېوه به یې نیوله. خو څومره چې یې مېوه زیاتېده نو دومره ډېرې به یې د بُتانو قربان گاه جوړولې. څومره چې د هغوی مُلک ترقی کوله نو دومره یې د بُتانو مخصوص ستنې بنائسته کولې. (۱۹) د چا زړونه چې د دوکې نه پک دی نو هغوی ته خو به د خپلو گناهونو سزا ملاوېږی. خُدای پاک به د هغوی قربان گاه وړانې کړی او د هغوی مقدسې ستنې به ټوټې ټوټې کړی. (۲۰) نو خلق به ډېر زر دا خبره وکړی چې، ”زمونږ بادشاه ځکه نشته چې مونږ د مالک خُدای نه نه یرېدو. خو که بادشاه وې هم، نو هغه زمونږ دپاره څه کولې شول؟“ (۲۱) هغوی

لافي کوی، د دروغو قسمونه خوری او تشپي وعدې کوی. د هغوی انصاف د هغه زهرژن بوټو په شان دے چې د تخم دپاره تیار پتی کبني پخپله رازرغون شی. (٥) د سامریه بنار اوسېدونکی د یرې نه رپردي چې په بیت آون کبني به د سخی بُت سره څه کیری. د دې خلق به د دې دپاره ژړا کوی، او د دې امامان به د دې شان او شوکت یادوی او ماتم به کوی، ځکه چې دا به د دوی نه بل مُلک ته یورلے شی. (٦) هغه بُت به اسور ته یورلے شی چې عظیم بادشاه ته په محصُول کبني پېش کړے شی. بنی اسرائیل به بی عزته شی او وبه شرمیری ځکه چې هغوی په دې بُت باندې یقین کولو. (٧) سامریه او د هغې بادشاه به داسې یورلے شی لکه چې د اوبو دپاسه د لرگی یوه ټوکړه وی. (٨) د آون علاقائی عبادتخانی به تباہ شی چرته چې بنی اسرائیلو گناه کوله. د هغوی په قربان گاهو باندې به وابنه او ازغی راشنه شی. نو خلق به غرونو ته چغې وهی چې، ”مونږ پټ کړه.“ او غونډو ته به چغې وهی چې، ”په مونږ راپرېبوځه.“

د مالک خدای د بنی اسرائیلو سره د عدالت اعلان کول

(٩) مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیله، د هغه وخت نه چې تا په جبعه کبني گناه کوله تر اوسه پورې هم هغه شان گناه کوې. نو ولې دا مناسبه نه وه چې په دغه بدعملو په جبعه کبني جنگ راغلو؟ (١٠) نو اوس چې کله زما مرضی وی زه به تاسو له سزا درکړم. قومونه به ستاسو خلاف راجمع شی کله چې تاسو ته ستاسو د گناهونو سزا دوه چنده ملاو شی. (١١) اسرائیل یو تربیت یافته سخے دے او بڼه په شوق غنم غوبل کوی. خو بیا ما په خپله د دې په بنائسته څپ د سخت محنت دپاره جغ کېښودو. ما یهوداه یوې کولو ته جوړ کړے دے او اسرائیل به دا په خپله ماله کړی. (١٢) ما ورته ووئیل چې، د صداقت بڼه تخم وگره نو د مینې فصل به وربیې. د خپلو زړونو سخته زمکه یوه وکړئ ځکه چې اوس د مالک خدای د لټون وخت دے چې هغه راشی او په تاسو د صداقت باران ووروی. (١٣) خو تا بدعملی وگرله او د بی انصافی فصل دې وربېلو. تا د

دوکې مېوه خوړلې ده. ځکه چې تا په خپلو جنگي گاپو او په خپلو بې شمېره فوجيانو اعتبار کولو. ﴿١٤﴾ نو ځکه به ستا په خلقو جنگ راشي او ستاسو ټولې قلعي به تباه شي. دا به هم هغه شان وي لکه څنگه چې شلمن بادشاه بيت اربيل په جنگ کښې تباه کړو او ميندې يې سره د هغوی د بچو زمکې له راوويشتلې. ﴿١٥﴾ نو اې د بيت ايل خلقو، تاسو سره به هم داسې کار کيږي، ځکه چې ستاسو بد عملی د حد نه زیاته ده. څنگه چې د عدالت ورغ شروع شي، نو د اسرائيل بادشاه به تباه او برباد شي.“

د خدای پاک د خپلو سرکشه خلقو سره مینه

۱۱ ﴿١﴾ مالک خدای فرمائی، ”کله چې بنی اسرائیل د وړوکی ماشوم په شان وو، نو مینه مې ورسره کوله، او ما خپل زوی د مصر نه راوبللو. ﴿٢﴾ خو چې څومره ما ورته آوازونه کول، نو هغه هومره زما نه لرې کېدو. زما خلقو د بعل بتانو ته قربانی پېش کړې، او بتانو ته يې خوشبویي سوزولې. ﴿٣﴾ ما پخپله بنی اسرائیل ته د گرځېدو چل وښودلو، ما د هغه لاس نیولې وو او د هغه رهنمائی مې کوله، خو هغه ته پته نه لگېده او نه يې پرواه ساتله چې هغه زه وم چې د هغه خیال مې ساتلو. ﴿٤﴾ ما بنی اسرائیل د خپلې مینې او رحم رسی سره ځان ته رانزدې کړو. ما د هغه د څپ نه جغ اوچت کړو، او زه په خپله ورټیټ شوم او خوراک مې ورکړو. ﴿٥﴾ خو هغوی به مصر ته واپس شي او د اسور بادشاه به په هغوی حکومت کوي، ځکه چې هغوی ما ته د راگرځېدو نه انکار کړې دے. ﴿٦﴾ د هغوی په ښارونو کښې به جنگ کوي او د ښار دروازې به يې ماتې کړي. هغوی به د خپلو غلطو منصوبو له وجې تباه کړي. ﴿٧﴾ زما خلقو کلکه فېصله کړې ده چې ما پرېږدي. هغوی په خوله خو ما ته حق تعالی وائی خو زه به هغوی بچ نه کړم. ﴿٨﴾ اې بنی اسرائیله، زه تا څنگه پرېښودې شم؟ زه تا څنگه دشمن ته حواله کولې شم؟ زه تا څنگه لکه د ادمه نورو ته حواله کولې شم؟ یا دې د ضبوئیم په شان څنگه تباه کولې شم؟ زما اراده سراسر بدله شوه. ځکه چې زما بې مثاله مینه ستا دپاره

راوچته شوه. (٩) زه به تاله په غصه كښې سزا نه دركوم، زه به بنی اسرائیل بیا نه تباه كوم. حكه چې زه بنی آدم نه یم بلکې خدای پاک یم. زه مقدس ذات یم او ستاسو په مینغ كښې استوگنه كوم. زه به بیا په غضب كښې نه راخم. (١٠) كله چې زه د خپلو خلقو په دشمنانو د ازمړی په شان وغورېږم نو زما خلق به په ما پسي راروان شی. هغوی به د نمرپرپواته طرف نه په منډه منډه راشی. (١١) هغوی به په یرې او رېږدېدو سره د مارغانو په شان د مصر نه راشی او د اسور نه به د گوگوشتكو په شان واپس راشی. زه به هغوی خپلو كورونو ته واپس راولم. ما، مالک خدای دا فرمائیلی دی.

د اسرائیل او د یهوداه د خلقو بدی بیانېدل

(١٢) اسرائیل زه په دروغو سره رانیولې یم، او دوکې سره یې زما محاصره کړې ده. خو یهوداه تر اوسه پورې د خدای پاک فرمانبردار دے، او مقدس ذات سره وفادار دے.

١٢

(١) بنی اسرائیل چې ټوله ورغ هر کار هم کوی نو هغه بې فائدي وی. دوکه او ظلم زیاتې په هغوی كښې زیاتېږی. د اسور سره د معاهدې باوجود خو بیا هم مصر ته د زیټونو تېل لېږی. (٢) مالک خدای به په عدالت كښې یهوداه سره هم جنگیږی. هغه به بنی اسرائیل له د هغه د عمل په مطابق سزا وركوی او هغه ته به د خپل عمل بدله ملاوېږی. (٣) یعقوب هم د مور په خپته كښې خپل ورور د پوندي نه ونيوو او كله چې بالغ شو، نو هغه خدای پاک سره جگړه وكړه، (٤) هغه د یوې فرېستي خلاف جنگ وكړو او جنگ یې وگټلو. هغه وژړل او د برکت سوال یې وكړو. په بیت ایل كښې خدای پاک هغه ته څرگند شو او كلام یې ورسره وكړو. (٥) مالک خدای رب الافواج، مالک خدای د هغه نوم دے. (٦) نو اوس خپل خدای پاک ته راوگرځی. د هغه مینه او انصاف قائم ساتی او همېشه د هغه نه په امید كښې اوسی.

د بغاوت لوی تاریخ

۷) بنی اسرائیل هغه تاجران دی چې په لاس کښې یې د بې ایمانی تله وی او د دوکې کولو سره مینه کوی. ۸) بنی اسرائیل وائی، ”زه پېر مالداره یم، زه دولت مند شوې یم. هیڅوک به دا ثابته نه کړی چې په دې ټول مال حال حاصلولو کښې زما نه څه قصور یا گناه شوې ده.“ ۹) خو زه، مالک خدای ستاسو هغه خدای پاک یم چې چا د مصر نه راوویستلی، زه به یو ځل بیا تاسو د پخوا په شان په خپمو کښې اوسوم لکه چې هر کال د جونگرو په اختر کښې اوسېږئ. ۱۰) ما د پېغمبرانو سره کلام وکړو او ما پخپله پیرې رویاگانې څرگندې کړې او د پېغمبرانو په ذریعه مې درته تعبیر کړې. ۱۱) خو په جلعاد کښې د بتانو عبادت کپړی او څوک چې د هغوی عبادت کوی هغوی د هیڅ کار نه دی. او په جلعاد کښې هم هغوی غویان قربانی کوی خو د هغوی د قربانو د ځایونو نه د کاپو پیری جوړ شوی دی لکه څنگه چې د یوه شوی پتی په غاړه کښې د کاپو پیری پراته وی. ۱۲) یعقوب آرام وطن ته وتښتېدو، هلته هغه د ښځې حاصلولو دپاره خدمت وکړو، د هغې په عوض کښې هغه گډې څرولې. ۱۳) خو بیا مالک خدای د یو پېغمبر په وسیله بنی اسرائیل د مصر نه رابهر کړل او د یو پېغمبر په ذریعه یې د هغه خیال وساتلو. ۱۴) خو بنی اسرائیل مالک خدای سخت غصه کړې دے، هغه چې کومه وینه تویه کړې ده اوس به ورسره د هغې حساب کپړی، هغه چې د مالک خدای توهین کړې دے د هغې مناسبه سزا به ورکوی.

د بنی اسرائیلو سره آخری عدالت کېدل

۱۳) ۱) ستاسو مشرانو به چې کله هم خبرې کولې نو ټول اسرائیلیان به رپرېدل، که څه هم چې دوی اهم خلق وؤ بلکې بل ته په عبادت کولو سره یې گناه وکړه او په دې کولو سره هغوی خپله تباهی یقینی کړه. ۲) اوس هغوی گناه کولو کښې اضافه کوی

او خپلو ځانونو دپاره د سپينو زرو نه بُتان جوړوي. بيا چې انسان د خپلو لاسونو مهارت سره کوم بُتان جوړ کړي ۽ نو هم هغه بُتانو ته وائي چې، ”دې ته قرباني پېش کړئ. او دا د سخي بُت بڼکل کړئ.“ (۳) نو ځکه دا خلق به د سحر د دُهند په شان عارضی وی او د سحر په نمر کبني د زر ختمېدونکې پرځې په شان وی. هغوی به د هغه بوسو په شان وی چې هوا يې د درمند نه وړي، هغوی به د انگيتي د لوړی په شان وی. (۴) خو زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم، چا چې تاسو د مصر نه راوويستلئ. زما نه بغېر بل خدای مۀ منئ ځکه چې زما نه بغېر بل خلاصونکۀ نشته. (۵) ما په صحرا کبني ستاسو خيال ساتلئ دئ په هغه اوچ بيابان کبني چرته چې هيڅ اوبۀ نه وې. (۶) خو کله چې تاسو په خبته بڼۀ مارۀ شوي نو تاسو مغروره شوي او زه مو هېر کړم. (۷) نو زه به اوس په تاسو باندې لکه د ازمری په شان حمله وکړم. د پړانگ په شان به زه تاسو ته په لار کبني پټ ناست یم. (۸) زه به په تاسو باندې لکه د هغه مېلو په شان حمله وکړم چې بچي ترېنه پټ کړئ شوي وی او ستاسو سينه به وشلوم. لکه د ازمری به مو لوار تېر کړم او لکه د يو ځنگلي ځناور به مو ټوټي ټوټي کړم. (۹) اے بنی اسرائيله، زه تاسو تباہ کوم، ځکه چې تاسو زما خلاف یئ، نو څوک به ستاسو مدد کوي؟ (۱۰) اوس ستا بادشاه چرته دئ چې هغه ستا ټولو بڼارونو ته راشي او تا بچ کړي؟ او ستا هغه مشران چرته دی چې تا به غوښتل، او وئيل به دې چې ما له بادشاه او آفسران راکړه. (۱۱) ما په خپله غصه کبني تاسو له بادشاهان درکړی دی او په قهر کبني مې درنه اخستی دی. (۱۲) د بنی اسرائيلو گناهونه او جرمونه ليکلئ شوي دی او د حساب دپاره دا محفوظ پراته دی. (۱۳) د ماشوم د پېدا کېدو درد شروع شوې دئ خو هغه ماشوم ناپوهه دئ، او نه غواړي چې د مور د خبتي نه راوځي. (۱۴) زه ولې فديۀ ورکړم او هغوی د عالم ارواح نه آزاد کړم؟ زه هغوی د مرگ د پنچي نه ولې خلاص کړم؟ اے مرگه، ستا د طاقت هغه لښه څۀ شوه؟ اے عالم ارواح ستا بربادي څۀ شوه؟ هغې نه کار واخله ځکه چې زه به رحم نه کوم. (۱۵) که څۀ هم بنی اسرائيل د لوخو د پايو په شان راشنۀ کيږي، نو زه به نمرخاتۀ طرف نه يوه گرمه هوا راولېږم او هغه هوا به

د هغوی کوهی او چینې اوچې کړی. دا به د ځان سره ټول قیمتی څیزونه یوسی. (۱۶)
 سامریه به د خپل قصور سزا برداشت کوی، ځکه چې هغې زما خلاف سرکشی کړې
 ده. د سامریه خلق به په جنگ کښې مره شی، د هغوی ماشومان به په زمکه
 راوغورزولې شی او د هغوی د امیدوارو بنځو خپتې به وڅیرلې شی.

د حضرت هوسیع بنی اسرائیلو ته منت کول

۱۴ (۱) اے بنی اسرائیله، مالک خدای خپل خدای پاک ته راوگرځه، ولې چې ستا
 گناهونه ستا د راغورزېدو سبب جوړ شوی دی. (۲) مالک خدای ته راوگرځی او د
 خپلو گناهونو اقرار وکړی، او هغه ته ووايي، ”زمونږ ټول گناهونه معاف کړه او رحم
 وکړه او مونږ قبول کړه چې مونږ ستا ثناء صفت سره تا ته قربانی پېش کړو. (۳) اسور
 مونږ نه شی بچ کولې او نه مو جنگی آسونه حفاظت کولې شی. مونږ چې کوم بتان
 جوړ کړی دی هغې ته به هیڅکله نه وایو چې تاسو زمونږ معبودان یئ. ځکه چې صرف
 هم ته، مالک خدای په یتیم باندې رحم کوې.“

د مالک خدای د بنی اسرائیلو سره د نوی ژوند وعده

(۴) بیا مالک خدای فرمائی، ”زه به د هغوی بې وفائی ختمه کړم او شفا به ورکړم. زه به
 د زړه د اخلاصه د هغوی سره مینه کوم، زه هغوی ته نور غصه نه يم. (۵) زه به د بنی
 اسرائیل دپاره د پرځې په شان يم. زه به هغوی لکه د نیلوفر گل و گلزار کړم، د لبنان د
 دیار د ونو په شان به یې جرړې مضبوطې وی. (۶) د هغې څانگې به خورې شی لکه د
 زیتون د بنائسته ونو په شان. د هغې خوشبو به د لبنان د دیار د ونو په شان وی. (۷)
 زما خلق به یو ځل بیا زما د سورې لاندې اوسیری. هغوی به لکه د غلې په شان لوی
 شی، او د انگورو د بوټی په شان به گلونه نیسی. د هغوی مشهورتیا به د لبنان د میو په

شان وی. (۸) اے بنی اسرائیلہ، د بُتانو نه ځان لرې ساته. هغه زه یم چې ستاسو د
دُعاگانو جواب درکوم او ستاسو خیال ساتم. زه د هغه ونې په شان یم چې همپشه شنه
وی، ستاسو ټولې مېوې زما د طرف نه دی.“

آخری خبره

(۹) هر څوک چې هوبنیار وی نو هغه دې په دې خبرو باندې پوهه شی او په خپلو
زړونو کبښې دې ځای ورکړی. د مالک خدای لارې صحیح دی او صادقان خلق په دې
روان وی، خو سرکشه به په دې لارو تیندک وخورى او وبه غورزیرى.